

Αρείου Πάγου: 1245/1996

Πηγή: Ποιν. Χρ. ΜΖ'/1997 σελ. 807

Περίληψη: Πότε υπάρχει αιτιολογία. Αναιρείται η προσβαλλομένη καταδικαστική απόφαση για ανθρωποκτονία από αμέλεια λόγω ελλείψεως αιτιολογίας καθώς η απόφαση αφενός μεν είναι ασαφής ως προς τα στοιχεία της αμέλειας γιατί ενώ δέχεται σε ένα σημείο της ως αμελή συμπεριφορά την απουσία του υπευθύνου για την εγκατάσταση των ανελκυστήρων, από τον τόπο εκτέλεσης του έργου μολονότι γνώριζε την απειρία του παθόντος, σε άλλο σημείο της αναφέρει ως αιτία του ατυχήματος την παράλειψη της υποχρέωσή του να κατασκευάσει δάπεδο εργασίας, αφετέρου δε δεν περιέχει τα στοιχεία που αιτιολογούν την ύπαρξη του απαιτούμενου αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της αμελούς συμπεριφοράς και του ατυχήματος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. Α. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εισηγητής: κ. Ι. ΜΥΓΙΑΚΗΣ

Εισαγγελεύς: Α. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος: κ. Π. Σπεντζόπουλος.

Η δικαστική απόφαση στερείται της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας που επιβάλλεται από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ, όταν σ' αυτή δεν αναφέρονται, με πληρότητα και σαφήνεια τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι συλλογισμοί, με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Έλλειψη της πιο πάνω αιτιολογίας υπάρχει και στην περίπτωση που αυτή είναι τυπική και επαναλαμβάνει απλώς το διατακτικό της απόφασης, που περιέχει τα στοιχεία του κατηγορητηρίου. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Τριμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης, που δίκασε κατ' έφεση, κήρυξε τον αναιρεσιόντα ένοχο του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια (άρθρο 302 παρ.1 του ΠΚ) και

του επέβαλε ποινή φυλάκισης δύο ετών, με την εξής αιτιολογία: Από τα μνημονευόμενα αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι την 17-2-1989 στη Θεσσαλονίκη ο αναιρεσείων κατηγορούμενος είχε αναλάβει υπερβολαδικώς την εγκατάσταση ανελκυστήρων σε οικοδομή της οδού Β. Γεωργίου. Οι σχετικές εργασίες άρχισαν χωρίς την επίβλεψη αδειούχου εγκαταστάτη και με εργατοτεχνίτες τους Γ.Π. και Κ.Μ., τον οποίο [Κ.Μ.] είχε προσλάβει ο κατηγορούμενος πριν δύο μόλις ημέρες. Αυτός (ο κατηγορούμενος) έδωσε εντολή στους παραπάνω Γ.Π. και Κ.Μ. να μεταφέρουν τα εργαλεία από το πρώτο φρεάτιο στο τρίτο και να εργασθούν εκεί, ενώ ο ίδιος (ο κατηγορούμενος) αναχώρησε για άλλη εργασία σε άλλη οικοδομή, παρά το ότι γνώριζε ότι ο Κ.Μ. ήταν άπειρος και έπρεπε άμεσα να επιβλέπει την εργασία του. Έτσι, ο Κ.Μ. μετέφερε μια σκάλα και την τοποθέτησε στο φρεάτιο του τελευταίου ορόφου για να εργαστεί εκεί μόνος του, αλλά δεδομένου ότι η σκάλα δεν πατούσε σε δάπεδο εργασίας, όπως έπρεπε, που όφειλε να κατασκευάσει ο αναιρεσείων, ή σε σκαλωσιά, αλλά στο μάρμαρο του δαπέδου της οικοδομής, γλύστρισε η σκάλα και ο Κ.Μ. έπεσε στο κενό του φρεατίου σε βάθος 9 μέτρων και από την πτώση του αυτή έπαθε βαρεία κρανιοεγκεφαλική κάκωση από την οποία επήλθε ο θάνατός του, στοιχειοθετουμένης έτσι αντικειμενικά και υποκειμενικά της αξιόποινης πράξης της ανθρωποκτονίας από αμέλεια. Η αιτιολογία αυτή αποτελεί επανάληψη του διατακτικού της αποφάσεως, το οποίο είναι αντίγραφο του κατηγορητηρίου και με αυτήν δεν αιτιολογείται η κρίση του δικαστηρίου ούτε ως προς τα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία της αμέλειας του αναιρεσείοντος ούτε ως προς την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ αυτής και του ατυχήματος και επί πλέον δεν αναφέρονται οι συλλογισμοί που οδήγησαν το δικαστήριο στο αποδεικτικό πόρισμά του. Επί πλέον ως προς την αμελή συμπεριφορά του αναιρεσείοντος υπάρχει ασάφεια, αφού η απόφαση αλλού δέχεται ότι το ατύχημα ήταν αποτέλεσμα της απουσίας του αναιρεσείοντος, ο οποίος, αφού γνώριζε την απειρία του παθόντος, έπρεπε να βρίσκεται στον τόπο εκτέλεσης του έργου και να παρακολουθεί αυτοπροσώπως την εργασία του και αλλού ότι η πτώση της σκάλας και του παθόντος οφείλονταν στο γεγονός ότι ο αναιρεσείων είχε, παρά τη σχετική υποχρέωσή του, παραλείψει να κατασκευάσει δάπεδο εργασίας. Σύμφωνα με αυτά η απόφαση δεν έχει την επιβαλλόμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία και είναι βάσιμος ο σχετικός από το άρθρο 510

παρ.1 στοιχ. δ' του ΚΠΔ λόγος της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως. Επομένως πρέπει αναιρεθεί η απόφαση που προσβάλλεται, ως προς τις καταδικαστικές για την πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια διατάξεις της και να παραπεμφθεί κατά το μέρος αυτό η υπόθεση προς νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο, η συγκρότηση του οποίου, από δικαστές άλλους, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως, είναι εφικτή (άρθρο 519 ΚΠΔ).